
Hans Wallmark (Hovedindlæg)

Herr president! Vi har at behandle forsvarsredogørelsen. Man kan lite filosofisk stille sig spørgsmålet: Vad er det vi forsvarer? Delvis har vi gett svaret på spørgsmålet under de tidligere indlæg. Næste år, 2014, kommer vi at fejre 200 år af fælles fred i Norden. 200 år – vi har freden i Kiel og diskussionen om grundloven i Norge, der vi har vist at Norden valgte den evolutionære vejen i stedet for den revolutionære vejen. Det er et bidrag som vi virkelig kan præsentere for resten af Europa.

Därför är det viktigt när vi talar om försvar att vi hela tiden kommer tillbaka till detta: Vad är det vi försvarar? Vi försvarar den här typen av processer. Det visar också hur viktigt det är med rättsstaten och den fredsdrivande processen. Det säger också något om att försvarspolitik är både *hard power* och *soft power*, där just den evolutionära – rättsstat och grundlag – är den mjuka makten.

För att återgå till den hårda makten finns det flera saker som har nämnts i redogørelsen från Carl Haglund som i grunden är väldigt bra och som överensstämmer med det som stod i Stoltenbergberapporten: Gemensam träning över Island, som vi nu har, *pooling* och *sharing* och *Crossbordertraining North*, där Finland, Sverige och Norge tränar, vilket är alldeles utmärkt. Vi får nu något liknande mellan Sverige och Danmark i form av *Crossbordertraining South*, vilket jag som skåning verkligen uppskattar. Här finns flere saker at gøre og fordybe, præcis som også Carl Haglund sade.

Grunden i sikkerhet är hur man ska kunna ge hjälp men också ta emot hjälp. Vi ser i dag at till og med store lande som Frankrig havde problem at

ensamt klara av en operation, - Mali. Vi såg det i samband med Libyen – Europa hade inte kapacitet när det gällde lufttankning, till exempel. Detta gör att det är viktigt att vi väver samman, i samverkan och samarbete. Man ska inte alldeles stirra sig blind på de formella samverkansformer man har. Vi vet att vi har några Natomedlemmar i Norden, och vi har några som icke är med i Nato. Frågan är i stället vad vi kan göra tillsammans. Den brutala verkligheten är att man i många länder drar ned på försvarsutgifterna. Vi ser det i vårt närområde i både Danmark och Finland. Vi har några andra länder som går i motsatt riktning, bland andra Norge. I Sverige kommer vi under de kommande åren att öka försvarsanslagen med sammanlagt 1,4 miljarder.

I grunden handlar det om att kunna ge hjälp och ta emot hjälp. Då är träning och utbyte på detta sätt oerhört viktigt. Jag vill avsluta med två saker som Carl Haglund nämnde och som jag tycker är centrala. Det gäller till exempel att samverka inom cybersäkerhetsområdet, där vi själva har identifierat att vi har svagheter och brister och där vi tillsammans kan stärka varandra och skapa mer. Det handlar också om den typ av gemensamma materialprojekt där en av de goda saker som vi kan nämna här i Norge är till exempel artilleripjäsen *Archer*, som har utvecklats mellan Sverige och Norge.

Att ge hjälp och ta emot hjälp – det är grunden för både europeisk och nordisk säkerhetspolitik.

Tietoja

Puheen numero

187

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Hans Wallmark](#)

Speaker role

Den Konservative Gruppes talsperson

Päivämäärä

30.10.13 17:26